

Doamnă președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea art.4 din Legea nr.55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19*, inițiată de domnul deputat AUR Lilian Scripnic împreună cu un grup de parlamentari aparținând AUR și Minorităților Naționale (Bp. 137/2021).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Legii nr.55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19*, cu modificările și completările ulterioare, prin inserarea următorului text: „*Măsurile dispuse pe durata stării de alertă care vizează restrângerea exercițiului unor drepturi sau a unor libertăți fundamentale pot fi dispuse pentru o perioadă maximă de timp de 90 de zile de la instituirea stării de alertă.*”

II. Observații și propuneri

1. Demersul legislativ are în vedere o limitare a posibilității prelungirii stării de alertă la expirarea celor 90 de zile.

În contextul generat de dinamica evoluției situației epidemiologice naționale, dar și internaționale, determinată de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, interesul public general reclamă adoptarea unor măsuri care să permită autorităților publice să intervină eficient și cu mijloace adecvate pentru gestionarea crizei, luând în considerare protecția împotriva îmbolnăvirii cu noul coronavirus.

Un prim aspect se referă la caracterul imprevizibil al evoluției unei epidemii, respectiv al impactului produs de un virus răspândit la nivel național și internațional.

În acest sens, amenințarea imediată sau probabilitatea ridicată de apariție și răspândire a unui agent înalt patogen în populația umană, poate avea un impact grav asupra sănătății publice.

În contextul declarării pandemiei la nivel internațional în data de 11.03.2020, autoritățile române au luat măsurile legislative și administrative necesare pentru prevenirea și combaterea infectării cu noul coronavirus.

În acest sens, s-a simțit necesitatea instituirii la nivel legislativ, pe fondul existenței situației de urgență de amploare și intensitate deosebită, a unor mecanisme care să protejeze, în mod adecvat și cu prioritate, drepturile convenționale, constituționale la viață, integritate fizică și la ocrotirea sănătății, fundamentate și de obligația instituită de *Constituția României, republicată*, în sarcina statului, de a lua măsuri pentru asigurarea igienei și a sănătății publice a cetățenilor.

Așadar, legiuitorul a reglementat instituirea, pe durata stării de alertă declarate în condițiile legii, în vederea prevenirii și combaterii efectelor pandemiei de COVID-19, a unor măsuri restrictive, cu caracter esențialmente temporar și, după caz, graduale, proporționale cu nivelul de gravitate prognozat al acesteia, necesare pentru prevenirea și înlăturarea amenințărilor iminente la adresa drepturilor convenționale.

Precedentul creat de pandemia de COVID-19, de la debutul acesteia și până în prezent, a demonstrat faptul că dispunerea stării de alertă pentru o perioadă de 90 de zile nu se raportează la evoluția epidemiei, care este imprevizibilă. Contagiozitatea virusului SARS-CoV-2 a fost dovedită în timp, generând noi tulpini ce au o rată a transmisibilității ridicată.

Prin urmare, în situații de risc epidemiologic este imposibilă estimarea unui termen în care pericolul poate fi înlăturat. Expertiza generată de pandemia de COVID-19 este hotărâtoare în argumentarea lipsei de predictibilitate a propunerii legislative. Astfel, dacă această măsură ar fi adoptată, instituțiile statului ar fi în imposibilitatea de a asigura un răspuns coerent și eficient în situații de risc epidemiologic sau de sănătate publică.

Un al doilea aspect se referă la proporționalitatea măsurilor restrictive cu evoluția epidemiologică. Apreciem că durata restricțiilor este un factor esențial în aprecierea proporționalității, or, durata concretă a restricțiilor impuse prin actele normative în vigoare asigură un echilibru echitabil între nevoia de a se limita răspândirea virusului și restricțiile impuse asupra drepturilor și libertăților fundamentale.

În context, precizăm că prelungirea stării de alertă, la nivel național, se realizează în baza unei analize ce are rolul de a evalua riscul de sănătate publică și de a evita un blocaj în asigurarea accesului la sistemul de sănătate al cetățenilor.

Autoritățile încearcă adoptarea măsurilor pe care le apreciază ca fiind cele mai potrivite în contextul epidemiologic actual. Manifestarea generalizată a tipului de risc la nivel național, respectiv viteza de evoluție prognozată poate fi remarcată ulterior, odată cu trecerea timpului.

Necesitatea și proporționalitatea măsurilor restrictive reprezintă factori esențiali la momentul instituirii și prelungirii stării de alertă. Acestea sunt date de creșterea exponențială a numărului de îmbolnăviri, de riscul de epuizare a locurilor de terapie intensivă, de supraaglomerarea spitalelor, precum și de experiența altor țări care s-au confruntat cu noua tulpină.

Prin urmare, previzionarea duratei stării de alertă pentru un termen delimitat de 90 de zile nu reflectă impactul riscului epidemiologie produs de o epidemie și înlătură obligația statului de ocrotire a sănătății publice.

Un alt treilea aspect este determinat de caracterul de noutate al noului coronavirus. Noutatea situației actuale generate de virusul SARS-CoV-2 și lipsa datelor necesare pentru a previziona modalitatea în care această situație poate evolua justifică înăsprirea temporară a restricțiilor până la momentul restabilirii stării de normalitate, fără a putea fi aplicabilă pentru o perioadă determinată.

Cu alte cuvinte, aceste noi circumstanțe au fost imprevizibile, impunând măsuri urgente pentru ca statul să câștige timp cu scopul de a putea asigura securitatea și sănătatea populației, iar acest deziderat nu poate fi realizat într-un termen scurt, neproporțional cu impactul produs de noul coronavirus.

Mai mult, cadrul normativ actual răspunde nevoii asigurării securității juridice a drepturilor și libertăților celorlalți, fiind un model concret de salvagardare a unor drepturi în situațiile în care exercițiul acestora dobândește un caracter de amenințare la adresa întregii comunități, aspect care nu ar mai putea fi îndeplinit în contextul aprobării demersului legislativ, întrucât norma propusă nu mai permite statului dispunerea măsurilor necesare în vederea apărării sănătății publice și protejării drepturilor constituționale ale cetățenilor.

Pentru toate aceste considerente, apreciem că starea de alertă nu poate fi limitată de un termen de 90 de zile în contextul combaterii pandemiei de coronavirus, când autoritățile sunt obligate să ajusteze, în mod constant, măsurile de protecție în funcție de rata de infectare la nivel național.

2. În ceea ce privește fondul reglementării, respectiv ca măsurile dispuse pe durata stării de alertă care vizează restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale să fie luate pe o durată maximă de 90 de zile de la instituirea stării de alertă, apreciem că aceasta nu se integrează în mod unitar în filosofia *Legii nr. 55/2020*. Astfel, Capitolul II din lege ar fi lipsit de efecte juridice, măsurile sectoriale fiind prevăzute a fi luate pe toată durata stării de alertă, fără să se menționeze în mod expres că este avută în vedere starea de alertă inițial instituită sau starea de alertă care se prelungește periodic cu intervale de câte 30 de zile. În ipoteza în care măsurile sectoriale prin care s-ar restrânge drepturi și libertăți fundamentale ar fi dispuse pentru o perioadă maximă de 90 de zile de la instituirea stării de alertă, în condițiile în care starea de alertă ar putea fi prelungită succesiv cu câte 30 de zile peste termenul de 90 de zile menționat, nu s-ar mai realiza scopul legii prevăzut la art. 1 alin. (1) din *Legea nr. 55/2020*¹. În consecință, recomandăm reanalizarea soluției normative prin care nu se mai asigură corespondență între durata de timp pentru care se instituie/prelungește starea de alertă și durata de timp pentru care se preconizează restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți fundamentale prin raportare la scopul reglementării.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Florin-Vasile CÎȚU
PRIM-MINISTRU

Doamnei senator Anca Dana DRAGU
Președintele Senatului

¹ Prezenta lege are ca obiect instituirea, pe durata stării de alertă declarate în condițiile legii, în vederea prevenirii și combaterii efectelor pandemiei de COVID-19, a unor măsuri temporare și, după caz, graduale, în scopul protejării drepturilor la viață, la integritate fizică și la ocrotirea sănătății, inclusiv prin restrângerea exercițiului altor drepturi și libertăți fundamentale.